

Γιατί τα δάχτυλα ρυτιδώνουν όταν μουσκεύουν

Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι

έλυσαν ένα από πολλά μυστήρια του ανθρώπινου σώματος: Γιατί τα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών, όταν μουλιάζουν στο νερό, αποκτούν αυλακίες και μοιάζουν με τη ρυτιδιασμένη φλούδα του δαμάσκηνου.

Σύμφωνα με τη νέα θεωρία, αυτή η αυτόματη βιολογική αντίδραση ανάγεται στο εξελικτικό παρελθόν των ανθρώπων, καθώς είναι ένα χαρακτηριστικό που μας βοηθάει να γραπώνουμε καλύτερα τα βρεγμένα αντικείμενα ή να περπατάμε με γυμνά πόδια μέσα στο νερό.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον εξελικτικό βιολόγο Τομ Σμούλντερς του Κέντρου Συμπεριφοράς και Εξέλιξης του Ινστιτούτου Νευροεπιστήμης του πανεπιστημίου του Νιούκαστλ, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό βιολογίας "Biology Letters" της Βασιλικής Εταιρίας επιστημών της Βρετανίας, σύμφωνα με το BBC, το "Science" και το "Nature", καταρρίπτουν την έως τώρα κυρίαρχη θεωρία ότι οι μουλιασμένες αυλακίες των άκρων οφείλονται απλώς στο ότι το εξωτερικό στρώμα του δέρματος απορροφά νερό.

Όπως αντιτείνουν, αποδείχτηκε πρόσφατα ότι το νευρικό σύστημα ελέγχει τη σταδιακή δημιουργία αυτών των ρυτίδων (συστέλλοντας τα αιμοφόρα αγγεία κάτω από το δέρμα) και αυτό σημαίνει ότι η συγκεκριμένη αντίδραση των χεριών και των ποδιών στο μούλιασμα εξυπηρετεί ένα πανάρχαιο εξελικτικό σκοπό: το να πιάνει καλύτερα κανείς μια υγρή επιφάνεια. Το εν λόγω χαρακτηριστικό, σύμφωνα με τη νέα θεωρία, επικράτησε σταδιακά μέσω της διαδικασίας της φυσικής επιλογής, επειδή προσέδιδε αυξημένες δυνατότητες προσαρμογής και επιβίωσης των προγόνων μας στο περιβάλλον τους.

Οι βρετανοί ερευνητές έκαναν πειράματα με 20 εθελοντές που κλήθηκαν να σηκώσουν κομμάτια μαρμάρου και άλλα βαριά αντικείμενα, τόσο με στεγνά χέρια, όσο και με χέρια μουλιασμένα στο νερό επί 30 λεπτά. Όπως αποδείχτηκε, και οι 20 εθελοντές σήκωσαν κατά μέσο όρο 12% πιο γρήγορα τα διάφορα βάρη με τα ρυτιδιασμένα από το μούλιασμα χέρια τους.

«Αποδείξαμε ότι τα ρυτιδιασμένα δάχτυλα γραπώνουν καλύτερα σε υγρές συνθήκες», δήλωσε ο Σμούλντερς, με τον ίδιο τρόπο που ένα πέλμα ειδικού ελαστικού για τη βροχή «πιάνει» καλύτερα στο δρόμο από ένα συμβατικό ελαστικό. Ο ίδιος πιστεύει ότι το χαρακτηριστικό αυτό ήταν χρήσιμο στους προϊστορικούς ανθρώπους προκειμένου να συλλέγουν τροφή από τη βρεγμένη βλάστηση ή μέσα από τα ποταμάκια, καθώς επίσης να βαδίζουν ξυπόλυτοι ταχύτερα και ασφαλέστερα μέσα στη βροχή.

Παραμένει βέβαια το ερώτημα γιατί οι άνθρωποι να μην έχουν μόνιμα ρυτιδιασμένο δέρμα στα άκρα τους. Κατά τον βρετανό βιολόγο, μια πιθανή εξήγηση είναι ότι κάτι τέτοιο θα μείωνε την ευαισθησία της αφής σε στεγνές συνθήκες.

Πηγή: ikypros.com